

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munitianæ, 1665

XIII. De officio Archidiaconi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

non quod illi caro, vel humanus sensus suaserit. Eapropter facies libris iugiter insisteret illum oportet: nec enim sufficit pralatis bona conversatio, nisi addatur scientia doctrinae.

Episcopus hospitalis esse debet & liberalis. h.d.

Sed & nec utramque sibi sufficere credit: nam largam quoque manum habere debet, & necessitatibus patientibus subvenire, alienam inopiam suam credens. Res suas inter his tristiones, venatores, aut auropes minime dispenset: pauperes potius in hospitalio recipiat, & faciliter exemplo suo ad hospitalitatem subditos attrahat.

Traletus debet sobrius esse, prudens & peritus, non solum portavimus, verum etiam negotiorum.

Obrui sit, non violentus e: non sit percussor *, & ad vindictam fastid: imo in omnigenere rerum agendarum prudenter secum habeat: si enim manum aut debilem sancta contigere nequaquam lex divina permettit, quanto magis doni coelestis dispensatores esse non convenient (id quod ea daturus) mente debilitatos.

Episcopus non debet secularibus negotiis se implicare. b.d.

Sicut autem Episcopum nullo errore convenit involvita nulla debet copiditate coripi: & propterea luxurii cupidus esse prohibetur, & aliqui etiam honesto negotio d: ut libi victim & necessaria querat, operante. Nam & Dominus negotiatorum de templo verberatus expulit: & Apostolo telle, nemo militans Deo, implicatus negotiis secularibus.

Pudicitus studiosus esse debet Episcopus. b.d.

Vdicus & quoq: debet esse, & moribus & verbis pudorem praefere. Eapropter Maguntino Concilio statutum legitur, ut nullus sacerdos feminas, de quibus suspicere potest esse, retineat: sed neq: matrem, aut amitam, aut foro retinebat: quia & in illis, instigante diabolico, scelus perpetratum reperitur, aut in pedestre equorum. Itaq: domesticarum & quoq: personarum immoderata familiariatem vitabit.

Qualis quis sit interior, debet per exteriora demonstrare. b.d.

Oportet b: item Episcopum ceterosque Ecclesiasticis officiis mancipari, per decentiam habitus extrinseci, morum intrinsecam honestatem indicate, & ideo, si praterquam ex causa urgente, indumentis, prater ordinis ac officii decorum, praeferim publice, luxuriantur, illorum impudenter variis modis, non minus recentioribus, quam antiquis Pontificum decretis coercetur. In summa, cum pro populo Episcopi suffragatores ad Deum parentur, necesse est ut omni genere virtutum ejus gratiam habere intantur: quia cum is, qui displaceat, ad intercedendum mittitur, irati animus ad deteriora provocatur.

DE OFFICIO ARCHIDIACONI

TITVLVS XIII.

Archidiacus est a bore constitutus vicarius, & quasi oculus Episcopi, & inter clericos cognoscit, visitat, & corrigit, emendat, & ardua ad Episcopum deferit, de cuius uentura poterit etiam excommunicare, hoc dicit.

Quoniam vero gravis & lata est Pastoralis officii cura, recte constitutus est, ut aliqui in Ecclesia sint, qui una cum Episcopo onus ferant, & sibi Prælati valeant sublevare sollicitudinem. Talis est Archidiacus, qui major post Episcopum, & ejus vicarius reperiatur. Cujus vigilancia & solertia usque adeo

a. Dif. 36. & seq. b. Dif. 42. c. Dif. 44. in sum. & per totum. * dif. 43. d. Can. 2. 21. q. 3. & per totum. e. In sum. dif. 43. f. Ca. ext. de cohabit. cle. & mul. g. Dif. 34. in sum. & per totum. h. Dif. 40. & de 2. cod. tit. de xii. & beneft. pral. i. Cap. i. & c. ad hec nos. extr. evol. tit. & per totum. can. i. vers. Archidiacus. dif. 25.

in domo Dei excubare debet, ut oculus Episcopi non immixtum meruerit appellari. Ea propter debet is audire jungia singulorum, & qua corrigenda & emendanda viderit, corrige & emendare. Quod si qua fuerint ita ardua, quod per cum commodè non possint terminari, ad Episcopum suum deferet. Dispicet quoque ut Primicerius, Sacrista, & Castos injuncti sibi munera sollicitudinem diligenter execuantur. Sed & tertio quoq: anno, si Episcopus non poterit, univerlam Parochiam circumire debet, & cuncta, quæ ordinatione vel emendatione indigere viderit, secundum Canonicas sanctiones corriget: & si Episcopi authoritas accesserit, excommunicationis etiam sententiam feret.

DE OFFICIO ARCHIPRESBYTERI.

TITVLVS XIV.

Archipresbyter est vicarius Episcopi, circa divina: & Archipresbyterorum duo sunt species. h.d.

Non ab similes Archidiaconis Archipresbyteri habentur: nam & ii. Prælati sibi circa spiritualia curam sublevant a. Horum autem duplex est species: alii enim urbanisunt, ali autem exteris. Urbani sunt, qui præfusus sibi absens circa divina in urbe vicem subfident, aut presentis curam minuant: ut officium inchoando, celebrando, & benedicendo, & cunctis prævidendo, qua fæderorum ministerio perfici debent.

Qua sit pœnas faraneorum Archiprestorum. h.d.

Exteri sunt b, qui circa singulas plebes confiruti, non solum vulgi solitudinem gerant, verum etiam Presbyterorum, qui per minores titulos habitant, vitam iugis circumspectione custodiunt debent: qui licet suis præfatis plebis, ut Episcopus Matrici præfici Ecclesia: nihil tam contra sui præfatis ordinare decretu audere debent.

Obtemperantes aliquam præposituram, debent etiam habere ejus præpositura ordinem. b.d.

Admanendi e sunt autem ii, qui præpositura alicuius administrationem canonice volunt obtinere, ut non solum nomen, verum etiam ordinem habere stadian. Vnde d: nisi qui Archidiaconatum tenent, Diaconi: aut qui Archipresbyteratum, Presbyteri infra annum hanc, amittent honorem, etiam si justa causa prohibente Presbyteri aut Diaconi esse non potuerint.

DE OFFICIO VICARI.

TITVLVS XV.

Vicarius Episcopi non potest majorare, punire, privare beneficiorum, vel eadem conferre, nisi haec specialiter sibi committantur. h.d.

Per Vicarinum quoque, cum Episcopus per seipsum derivare & rendere rationabilis causa prohibetur: aut præfatis, omnibus commodè par esse non potest. Episcopalis representatur autoritas. In quo ramea illud advertendum est, quod licet per generalem officii commissionem Vicario factam e, caularum cognitione transferatur: potestas tamen inquirendi, corrigendi, aut puniendi aliquorum excessus, seu aliquos à suis beneficiis vel administrationibus amovendi, vel beneficia conferendi (nisi specialiter concessâ sit) non transferatur.

Habens curam annuarum in diversis Ecclesiis, vel laicis, non potest constitui vicarius.

Debet autem Episcopus circumspicere esse, ne laicum vicarium sibi constituit. Indecorum est enim laicum hominem viro Ecclesiasticos judicare: nec in uno eodemq: officio debet disparsus esse professo. Quod eriam lege divina prohibetur, dicente Moyle. Non arbitri in bore & ari. Inde & Honoriiana constitutione cavitur g. Ut Epi-

a. Can. i. vers. Archipr. dif. 25. b. C. fine. tit. c. Cl. 2. de ari. & qual. d. Can. i. dif. 60. e. C. 2. & cop. seq. ex. tit. in 6. f. Can. in nona additione. 16. q. 7. g. C. 2. ext. ex. tit.